

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319010374
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8319010374.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a Mgr. Iva Maruščáka, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21.11.2019, v trestnej veci obvineného T. L., pre prečin zatajania veci podľa § 236 ods. 1 Tr. zákona, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/64/2019 zo dňa 25.07.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa podľa § 241 ods. 6 Tr. poriadku, § 220 ods. 1 Tr. poriadku schválil zmier uzavretý medzi obvineným T. L. a poškodeným R. T. v konaní pre skutok kvalifikovaný ako prečin zatajania veci podľa § 236 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že

- dňa 01.04.2019 v čase okolo 14.00 hod. našiel vo vestibule bytového domu na adrese M. XX U. Q., pri dverách nákladného výťahu, finančnú hotovosť, eurobankovky v hodnote 685,- eur, patriacu R. T., ktorý ju stratil, uvedenú nájdenú hotovosť si ponechal, pričom časť z nej dňa 01.04.2019 použil na nákup vecí pre vlastnú potrebu,

a zastavil trestné stíhanie proti obvinenému T. L., pretože vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného činu, na mieru, akou bol trestným činom dotknutý verejný záujem, na osobu obvineného, na jeho osobné majetkové pomery, považuje takýto spôsob rozhodnutia za dostačujúci.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote okresný prokurátor sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že považuje postup a rozhodnutie okresného súdu za nezákonné. S poukazom na osobu obvineného nesúhlasil s konštatovaním okresného súdu, že takýmto spôsobom možno považovať rozhodnutie za dostačujúce, aj keď sa na obvineného hľadí, akoby nebol odsúdený, bol doposiaľ trikrát právoplatne odsúdený pre závažnú trestnú činnosť, a to drogovú trestnú činnosť z roku 2007, a pre násilnú trestnú činnosť z roku 2010 a pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zákona z roku 2015. Okrem toho bol obvinený opakovane postihnutý pokutami v priestupkovom konaní, preto možno plne odôvodnene vysloviť záver, že vzhľadom na osobu obvineného a jeho doterajší život nie je namieste postup, ktorý zvolil okresný súd, ale na obvineného je potrebné aj v záujme individuálnej a generálnej prevencie pôsobiť iným výchovným spôsobom, a to vo forme výkonu trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, resp. iným druhom alternatívneho trestu. Postup okresného súdu vníma prokurátor ako nedôvodne mierny, suma uložená obvineným v priebehu mediačného konania v tomto kontexte je symbolická a celé konanie sa takto mňa svojmu účelu a na obvineného nemá žiaden výchovný či represívny vplyv. Preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na základe podanej sťažnosti preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom napadnutého uznesenia predchádzalo a dospel k nasledovným záverom.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že probačný a mediálny úradník na základe pokynu sudcu vykonal úkony v konaní o zmieri, v rámci mediácie obvinený vyhlásil, že skutok, z ktorého bol obvinený spáchal, jeho vyhlásenie bolo vykonané slobodne, vážne, zrozumiteľne a určito, poškodenému vrátil finančnú hotovosť vo výške 685,- eur. Obvinený je v mieste bydliska hodnotený kladne, žije v spoločnej domácnosti s rodičmi, ktorým finančne vypomáha, pracuje ako samostatne zárobkovo činná osoba. V roku 2019 ukončil Strednú odbornú školu polytechnickú v Humennom, odbor mechanik počítačových sietí. V evidencii priestupkov má dva záznamy a to z roku 2017 a 2018, kde pokuty zaplatil na mieste samom, v registri trestov má tri záznamy z rokov 2007, 2010 a 2015, vo všetkých troch prípadoch sa na neho hľadí ako by nebol odsúdený. Pri prečine zatajenia vecí podľa § 236 ods.1 Tr. zákona, zákon umožňuje uložiť trest odňatia slobody až na jeden rok. Okresný súd mal zato, že vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného činu, na mieru, akou bol trestným činom dotknutý verejný záujem, na osobu obvineného a aj na jeho majetkové a osobné pomery, považoval takýto spôsob rozhodnutia za dostačujúci.

Aj keď okresný súd v uznesení uviedol, že finančná hotovosť bola vrátená poškodenému dňa 14.04.2019, krajský súd upresňuje, že poškodeným stratenú finančnú hotovosť vydal obvinený T. L.U. príslušnému policajtovi dňa 02.04.2019 o 16.30 hod. a policajný orgán peniaze vrátil poškodenému R. T. dňa 14.04.2019. Z obsahu spisu krajský súd zistil, že obvinený T. L. neprišiel na políciu sám, ani nález peňazí neohlásil domovému dôverníkovi, a to napriek tomu, že peniaze našiel v bytovom dome, kde býva ešte dňa 01.04.2019 okolo 14.00 hod., a tieto vydal, až po výsluchu na polícii. Navyše časť peňazí, ktoré našiel, použil na nákup. Obvinený sa už pri svojom prvom výsluchu k spáchaniu skutku v celom rozsahu priznal, priznanie zopakoval aj v konaní o zmieri pred probačným a mediálnym úradníkom. Ani krajský súd nezistil v postupe orgánov činných v trestnom konaní žiadne pochybenie.

Podľa § 220 Tr. poriadku,

(1) v konaní o prečine, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, môže prokurátor so súhlasom obvineného a poškodeného rozhodnúť o schválení zmiernu a zastaviť trestné stíhanie, ak obvinený

a) vyhlási, že spáchal skutok, za ktorý je stíhaný, a nie sú odôvodnené pochybnosti o tom, že jeho vyhlásenie bolo vykonané slobodne, vážne a určito,

b) nahradil škodu, pokiaľ bola činom spôsobená, alebo urobil iné opatrenia na náhradu škody, alebo inak odstránil ujmu vzniknutú trestným činom, a

c) zloží na účet súdu a v prípravnom konaní na účet prokuratúry peňažnú sumu určenú ministerstvu na ochranu a podporu obetí trestných činov podľa osobitného zákona, a táto peňažná suma nie je zrejme neprimeraná závažnosti spáchaného trestného činu

a vzhľadom na povahu a závažnosť spáchaného činu, na mieru akou bol trestným činom dotknutý verejný záujem, na osobu obvineného a na jeho osobné a majetkové pomery považuje takýto spôsob rozhodnutia za dostačujúci,

(2) schváliť zmier podľa odseku 1 nemožno, ak

a) trestným činom bola spôsobená smrť osoby,

b) je vedené trestné stíhanie pre korupciu, alebo

c) je vedené trestné stíhanie proti verejnému činiteľovi alebo zahraničnému verejnému činiteľovi pre trestný čin spáchaný v súvislosti s výkonom ich právomoci a v rámci ich zodpovednosti.

Správne súd prvého stupňa poukázal na ustanovenie § 236 ods.1 Tr. zákona, podľa ktorého, kto si prisvojí cudziu vec malej hodnoty, ktorá sa dostala do jeho moci nálezom, omylom alebo inak bez privolenia oprávnenej osoby, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Formálne dôvody pre postup podľa § 220 Tr. poriadku, teda pre konanie o zmieri splnené boli, keďže obvinený bol stíhaný pre prečin, kde zákon umožňuje uložiť trest s hornou hranicou trestnej sadzby menšou ako 5 rokov odňatia slobody, tak obvinený ako aj poškodený s takýmto postupom súhlasili, obvinený vyhlásil, že skutok spáchal, škoda bola v celom rozsahu obvinenému vrátená a obvinený zložil na účet súdu peňažnú sumu na ochranu a podporu obetí trestných činov.

Pokiaľ ide o skúmanie, či je takýto postup možné vzhľadom na osobu obvineného a závažnosť trestného činu považovať za dostačujúci, krajský súd uvádza, že na jednej strane, je závažnosť spáchaného skutku nízka, keďže aj sám zákonodarca stanovil v prípade uznania viny uložiť trest až na jeden rok, čo je najnižšia sadzba v rámci Trestného zákona. Na druhej strane, správne okresný prokurátor poukázal na osobu obvineného a na jeho predchádzajúcu trestnú minulosť, keď sa v minulosti do rozporu so zákonom dostal, a to dokonca až v troch prípadoch. Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/157/2007 zo dňa 08.11.2007 bol obvinený T. L. uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm. c), d) Tr. zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, následne došlo k predĺženiu skúšobnej doby o 6 mesiacov a dňa 24.02.2012 súd rozhodol o osvedčení sa obvineného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, v dôsledku čoho sa na obvineného T. L. v tomto prípade hľadí, akoby nebol odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/193/2009 zo dňa 20.01.2010 bol obvinený uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest povinnej práce v trvaní 200 hodín, ktorý trest vykonal dňa 13.05.2010 a aj v tomto prípade sa na obvineného hľadí, akoby nebol odsúdený. Napokon naposledy bol obvinený uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods.1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na jeden rok a aj v tomto prípade sa obvinený dňa 20.10.2015 osvedčil a hľadí sa na neho, ako by nebol odsúdený.

Nepochybne však je u obvineného badateľná snaha viesť riadny život, keď podľa listinných dôkazov tento má pracovať a dokonca štúdiom zvyšovať svoju kvalifikáciu, finančne má vypomáhať rodičom. Za takejto situácie potom krajský súd dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre postup podľa § 220 Tr. poriadku, teda na schválenie zmieru a zastavenie trestného stíhania, a to aj pre časový odstup od vyššie uvedených odsúdení, počas ktorého obvinený nepáchal trestnú činnosť. Účelom zmieru je urovnanie a vysporiadanie vzájomných vzťahov medzi obvineným a poškodeným. Krajský súd v tomto konkrétnom prípade, s poukazom aj na nepochybne nie bežnú, skôr výnimočnú snahu obvineného s kriminálnou minulosťou o vedenie riadneho života, považoval v tomto prípade postup okresného súdu za zákonný, preto sťažnosť prokurátora zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.